

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-97/17

**Europos Komisija
prieš
Bulgarijos Respubliką**

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas – Gamtos apsauga – Direktyva 2009/147/EB – Laukinių paukščių apsauga – Speciali apsaugos teritorija (SAT) – SAT įsteigimas Direktyvos 2009/147 I priede paminėtų paukščių rūšių apsaugai pagal kiekį ir dydį tinkamiausiose teritorijose – Paukščių apsaugai svarbi teritorija (PAST) – PAST „Rila“ – SAT įsteigimas PAST „Rila“ dalyje“

Santrauka – 2018 m. balandžio 26 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas

- Ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo – Ikiteisminė procedūra – Oficialus pranešimas – Ginčo dalyko apibrėžimas – Pagrįsta nuomonė – Tikslus kaltinimų formulavimas*
(SESV 258 straipsnis)
 - Ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo – Ieškinys – Kaltinimų ir pagrindų nurodymas – Formos reikalavimai – Nedviprasmiškas reikalavimų formulavimas*
(SESV 258 straipsnis; Teisingumo Teismo procedūros reglamento 120 straipsnio c punktas)
 - Aplinka – Laukinių paukščių apsauga – Direktyva 2009/147 – Specialių apsaugos teritorijų pasirinkimas ir ribų nustatymas – Valstybių narių diskrecija – Ribos*
(Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/147 4 straipsnio 1 dalis ir I priedas)
 - Ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo – Įsipareigojimų neįvykdymo įrodymas – Komisijai tenkanti pareiga – Įsipareigojimų neįvykdymo įrodymų pateikimas – Teisėtas informacijos šaltinis*
(SESV 258 straipsnis)
 - Aplinka – Laukinių paukščių apsauga – Direktyva 2009/147 – Priskyrimas specialiai apsaugos teritorijai – Valstybių narių pareigos – Įsipareigojimų neįvykdymas – Vertinimo kriterijai – Atsižvelgimas į Europos paukščių apsaugai svarbių teritorijų inventorių – Leistinumai*
(Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/147 4 straipsnio 1 dalis)
- Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 18 ir 19 punktus)
 - Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 23 ir 24 punktus)

3. Diskrecija, kurią turi valstybės narės atrinkdamos teritorijas, tinkamiausias specialioms apsaugos teritorijoms (SAT) steigti, susijusi ne su galimybe įsteigti SAT tose teritorijose, kurios atrodo tinkamiausias pagal ornitologinius kriterijus, o tik su šių kriterijų taikymu siekiant identifikuoti Paukščių direktyvos I priede nurodytoms rūšims išsaugoti tinkamiausias teritorijas. Taigi, viena vertus, sprendimas steigti SAT teritorijose ir jų ribų nustatymas turi būti grindžiamas tik Paukščių direktyvoje nustatytais ornitologiniais kriterijais. Kita vertus, valstybė narė, motyvuodama tuo, kad turi diskreciją pasirinkti SAT, negali steigti SAT vietovėse, kurių skaičius ir bendras plotas yra akivaizdžiai mažesni už vietovių, identifikuotų kaip tinkamiausias, skaičių ir bendrą plotą.

(žr. 64–66 punktus)

4. Per procedūrą dėl išipareigojimų neįvykdymo, vykdomą pagal SESV 258 straipsnį, Komisija turi įrodyti, jog egzistuoja nurodytas išipareigojimų neįvykdymas. Ji turi Teisingumo Teismui pateikti įrodymų, kad šis galėtų patikrinti tokio išipareigojimo neįvykdymą, nesiremdamas jokia prezumpcija. Vis dėlto ši institucija, kuri neturi savarankiškų tyrimo įgaliojimų šioje srityje, yra didžiąja dalimi priklausoma nuo informacijos, kurią pateikia galimi skundų pateikėjai, privačios ar viešos institucijos, veikiančios atitinkamos valstybės narės teritorijoje, ir pati valstybė narė. Be to, bet kuris oficialus dokumentas, kurį išdavė atitinkamos valstybės narės institucijos, gali būti laikomas teisėtu informacijos šaltiniu Komisijai inicijuojant SESV 258 straipsnyje nurodytą procedūrą.

(žr. 69, 70 punktus)

5. Mokslo duomenų atnaujinimas būtinas siekiant nustatyti rūšių, kurioms gresia didžiausias pavojus, ir rūšių, esančių bendro Sąjungos paveldo dalimi, padėti tam, kad specialios apsaugos teritorijos (SAT) būtų įsteigtos tinkamiausiose teritorijose, ir reikia naudoti naujausius mokslo duomenis, turimus pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigoje. Vis dėlto, nesant kitų atnaujintų mokslo duomenų, galinčių pateisinti SAT įsteigimą tik paukščių apsaugai svarbios teritorijos (PAST) dalyje, Komisija pagrįstai gali manyti, kad PAST inventorių yra aktualiausias ir tiksliausias šaltinis, leidžiantis įvertinti, ar valstybė narė įsteigė pakankamo dydžio SAT ir pakankamą jų kiekį, kaip tai suprantama pagal Paukščių direktyvos 4 straipsnio 1 dalį. Šiame inventoriuje, nors jis atitinkamų valstybių narių teisiškai ir neįpareigoja, yra mokslo įrodymų, leidžiančių įvertinti, ar valstybė narė laikėsi iš šios nuostatos kylancio išipareigojimo.

(žr. 81, 82 punktus)